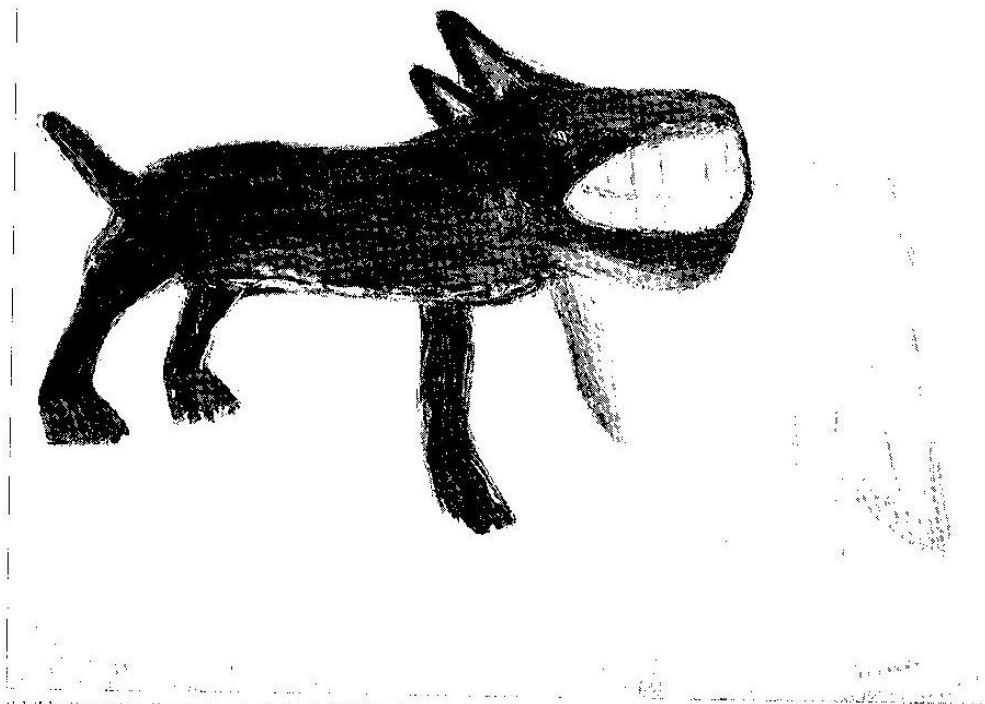

Kijken en luisteren naar jezelf

Winterse
expositie bij
Galerie Wit

WAGENINGEN - Het is winter en Galerie Wit in Wageningen heeft dan ook een 'winterexpositie'. De winter lijkt het aangewezen seizoen om je terug te trekken in huis en de korte dagen wat langer door te brengen in mijmeringen over het feit dat de kermis van je leven als het ware even niet draait. Of althans niet zo uitbundig draait als in de rest van het jaar.

Daarom passen de schilderijen en objecten, die Galerie Wit laat zien tot 12 februari op (Een of and're manier bij dit seizoen. Gemoeid stemmings vind je dan ook in de schilderijen van Ina Kooper; en tot bezinning nopen de houten installaties van Dick Swaak. De ruime rechthoekige expositieruimte met dat door het dak binnenvallende daglicht omgeeft de kunstwerken in juiste tonen grijs en wit. Maar dan de schilderijen. Grote doeken met in vette verf neergezette dieren vallen direct op. En die paarse, groene en andere felle kleuren zijn op een grijswit veld soms neergezet. Op beetje transparante vlakken. Vlak-

Schilderij van Ina Kooper te zien in Galerie Wit te Wageningen.

ken verf, die hier en daar zelfs reliëf kregen door de vele lagen eronder. Dan blijft er weinig over van dat mensje erbij. Het is grijsig, vaag gehouden en wat weggepoetst. En 'drippings' zien we erop en spatjes

in afwijkende tinten. Ook rafelige randen tussen de kleurvlakken.

Alles heeft bij nader inzien een functie op de doeken van deze schilderes. Als ze dat dreigend grote beest maakt met daarnaast een iel

en schraal mensje, dat geïmponeerd kijkt door die grote bek vol tanden, tja. Het blijken metaforen, deze doeken. Het beest staat voor het leven. En het leven grijpt de mens soms naar de keel. Maakt angstig,

moedig, onzeker, trots of kwetsbaar. Dat is het verhaal erachter. Hm. Bij een tijdje langer kijken komen die stemmingen wel uit de verf ja.

Ook bij de schilderijen van gezichten. Van maskers eigenlijk. Niet in een oogopslag te duiden zijn ze. Maar zijn dat niet de meeste schilderijen en kunstvoorwerpen? En zijn dat niet ook de meeste mensen? Nou wordt het echt leuk. Niet het schilderij spreekt, maar de toeschouwer ziet zichzelf een terug. Altijd. Kijken naar schilderijen is kijken en luisteren naar jezelf. Dat vertelt je de 'winterexpositie' bij Galerie Wit.

O ja, de puntige houten objecten van Dick Swaak zijn samenge-schoorde, geschuurde en geschaafde greuen delen, die door het omhoog-reiken en hun onderling net ietsje afwijkende lijnvoering in eerste instantie doen denken aan een bundeltje indianenpijlen. Ook al door de intigerende huid van het hout. En door die fascinerende klenren, die met elkaar communiceren tegen de witte wanden van de galerie. Doorleefd, verwaaid en samen sterk. Toch soepel en zwierig, zodat de zon, het licht en de wind ertussendoor kunnen. Ook een beetje als het leven dus?

♦ Galerie Wit - Hamelakkerlaan 38 Wageningen. Open donderdag t/m zondag 13.30-17.30 uur tot 12-2-06.

Hanneke Oberink